

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

5 MAART 1985

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de milieuvergunning

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer A. Claes

ALGEMENE VERANTWOORDING

Deze amendementen vormen een geheel voortspruitende uit een bepaalde gedachtengang. Het is dan ook noodzakelijk aan dit geheel een inleidende toelichting te geven.

Het ontwerp van decreet heeft in zijn huidige vorm voor gevolg dat de plaatselijke overheid, ter zake het College van Burgemeester en Schepenen, volledig uitgesloten wordt bij het toetsen van een bouwvergunning voor een infrastructuur van een inrichting van eerste klasse ; het gaat normaal om inrichtingen die grootschalig zijn en waarvan de bouwtrant uitsluitend functioneel is.

Daarenboven is de Bestendige Deputatie bij het toekennen van een dergelijke vergunning niet gebonden door het gebeurlijk ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar.

Dergelijke regeling maakt niet enkel alle ernstige gemeentelijke stedenbouwkundige politiek onmogelijk, doch is bovendien volledig tegenstrijdig met de geest van het ontwerp van decreet op de Ruimtelijke Ordening dat juist strekt tot een veel grotere en onafhankelijke rol van de gemeentelijke overheden op het gebied van de Ruimtelijke Ordening.

Doordat het advies van de gemachtigde ambtenaar niet bindend is, is de Bestendige Deputatie bovendien in de mogelijkheid een politiek van ruimtelijke ordening te volgen die volledig tegenstrijdig is met deze gewenst door de gemeente.

Benevens dit zeer belangrijk probleem stellen er zich nog een aantal andere :

1° Hoe zal het probleem van het **stedenbouwkundig** attest voorzien door artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw geregeld worden ?

Kan de gemeente dit attest nog afleveren en wat indien de Bestendige Deputatie er anders over denkt ?

2° Wie vervult in dergelijke gevallen de formaliteiten voorzien door artikel 47 van dezelfde wet van 29 maart 1962 (plaatsing van nieuwe gebouwen) ?

Zie :

291 (1984-1985)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 4 : Amendementen

3° Moet de commissie voorzien door artikel 49 van deze wet dan nooit voor dergelijke gebouwen geraadpleegd worden (vragen van esthetische aard) ?

4° Wat gebeurt er met artikel 60 van de wet van 29 maart 1962 (gemeentelijke bouwverordeningen) ?

5° Wat met de sancties voorzien in artikel 65 van deze wet ? Vervalt dit allemaal van zohaast het om een infrastructuur voor een inrichting van eerste klasse gaat ?

6° De artikelen 31 en 32 van het ontwerp van decreet voorzien de mogelijkheid de niet vergunde milieustorende activiteiten te doen stopzetten ; wat met de niet-vergunde bouwwerken ?

Hoe kan men deze problemen oplossen zonder af te zien van de eenheid van vergunningsprocedure voor de milieu- en bouwvergunning.

Feitelijk zijn er slechts twee oplossingen :

1° Ofwel volgt men de procedure voorzien in de inrichtingen van tweede en derde klasse, ook voor deze van eerste klasse.

2° Ofwel wordt er voorzien dat voor de inrichting van eerste klasse de Bestendige Deputatie geen beslissing nemen kan, dan na gunstig advies van de gemeente.

Wij menen te moeten opteren voor de tweede oplossing en dit om verschillende redenen :

1° Het onderscheid tussen inrichting van eerste, tweede en derde klasse is eigenlijk nogal willekeurig ; bovendien heeft de enorme technologische ontwikkeling van onze tijd voor gevolg dat wat vandaag nog als erg milieubelastend beschouwd wordt, morgen zeer clean zijn kan.

2° Het is veel moeilijker bij de tweede oplossing een zinvolle beroepsprocedure in te planten.

3° De bijkomende problemen hierboven aangehaald blijven grotendeels onoplosbaar bij de tweede oplossing.

Een laatste opmerking : men kan natuurlijk voorhouden dat artikel 11 van het ontwerp van decreet voorziet dat de Vlaamse Executieve de overheidsorganen die vooraf advies moeten uitbrengen over de vergunningsaanvraag en dat niets belet dat de Vlaamse Executieve hierbij, voor wat de vergunningen voor inrichtingen van eerste klasse betreft het College van Burgemeester en Schepenen aanwijst. Het is echter vanzelfsprekend dat in een voor de gemeente zó belangrijke materie een uitsluitende adviesfunctie erg ontoereikend is en dat bovendien dit de proceduremoeilijkheden niet oplost.

Een andere vraag is : is het wel noodzakelijk vier klassen van instellingen te voorzien ?

De memorie van toelichting geeft hierover slechts één verrechtvaardiging : vier klassen naargelang de aard, de ernst en de omvang van het risico dat zij voor de mens en het leefmilieu inhouden.

Het Regentsbesluit van 11 februari 1946 over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven voorziet twee klassen ; het koninklijk besluit van 5 augustus 1959 voorziet een bijkomende klasse, de inrichtingen aangeduid door de kenletter D, waaraan de Bestendige Deputatie bijzondere exploitatievoorwaarden kan opleggen.

Voor de vierde klasse voorzien in het ontwerp van decreet is er slechts een meldingsplicht.

Het is aldus waarschijnlijk dat men tot de 4 klassen komt van het ontwerp van decreet, wat toelaat een zekere evenwijdigheid te bewaren met de bestaande nog steeds nationale reglementatie over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, reglementatie die in ieder geval toepasselijk blijft inzake arbeidsbescherming (en men kan zich zelfs afvragen of er voortaan niet twee vergunningen zullen noodzakelijk zijn – een nationale in het kader van de arbeidsbescherming en een gewestelijke in het kader van de milieubescherming).

Zolang de reglementatie over de arbeidsbescherming blijft voortbestaan, schijnt het wel nuttig de vier klassen te behouden.

Niets belet echter de procedure voor de eerste drie klassen gelijk te schakelen, wat trouwens voor de aanvrager de zaak in belangrijke mate vereenvoudigt doordat hij zich steeds tot dezelfde overheid wenden kan. Het is in deze geest dat de verschillende amendementen voorgesteld worden.

Artikel 5

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„Artikel 5

In afwijking met artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 hou-

dende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw dient er voor de in voormeld artikel bedoelde werken en handelingen, voor zover deze bestemd zijn voor het exploiteren of veranderen van een inrichting die krachtens dit decreet vergunningsplichtig is, slechts één enkele vergunning aangevraagd, toe te kennen volgens de modaliteiten van deze wet."

VERANTWOORDING

Ingevolge de stelling verdedigd in de algemene verantwoording valt het laatste gedeelte weg.

Bij het opstellen van een nieuwe tekst is legistiek de redactie van het amendement van de heer R. Van Rompaey beter, ook omdat aldus enkel de toepassing van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 uitgeschakeld wordt (en niet het geheel van deze wet), voor gebouwen dienstig voor inrichtingen aan een milieuvergunning onderworpen (denk onder meer aan de stedebouwkundige attesten die aldus niet worden uitgeschakeld).

Deze bedoeling ligt ook ten gronde aan het vervangen van de woorden milieuvergunning door „één enkele vergunning toe te kennen volgens de modaliteiten van deze wet”.

Artikel 6

In § 2 de woorden „of provincie” weglaten.

VERANTWOORDING

Is het gevolg van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording.

Artikel 9

A. Het eerste lid van § 1 weglaten.

B. In het tweede lid van § 1 na de woorden „inrichtingen van” de woorden „de eerste ” invoegen.

C. Het derde lid van § 1 weglaten.

VERANTWOORDING

Dit alles is het gevolg van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording.

Artikel 12

In § 1 de woorden „die de Bestendige Deputatie van de Provincieraad” vervangen door de woorden „die het College van Burgemeester en Schepenen”.

Artikel 13

In fine van § 3 toevoegen wat volgt :

„Ze bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten volgens de welke het College van Burgemeester en Schepenen technische inlichtingen inwinnen kan bij de provinciale en gewestelijke technische diensten van milieubeheer en de diensten van de arbeidsbescherming”,

. VERANTWOORDING

Het is noodzakelijk aan de gemeenten en vooral de kleine gemeenten toe te laten bij de bestaande technische diensten die zich inlaten met de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, inlichtingen in te winnen over technische problemen die door hun eigen technische diensten niet kunnen opgelost worden.

Artikel 14

In fine van § 1 toevoegen wat volgt : „dit na advies gevraagd te hebben aan het volgens artikel 6 bevoegd college van burgemeester en schepenen.”

VERANTWOORDING

In de geest van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording is het duidelijk dat voor dergelijke inrichtingen minstens het advies van het College van Burgemeester en Schepenen bij de bundel dient gevoegd, dit in overeenstemming met artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw.

Artikel 23

A. § 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Dit is het gevolg van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording.

Artikel 24

A. 4° van § 1 vervangen door „4° de gemachtigde ambtenaar”.

VERANTWOORDING

Het is vanzelfsprekend dat het College van Burgemeester en Schepenen geen beroep kan aantekenen tegen zijn eigen beslissing.

Anderzijds moet aan de gemachtigde ambtenaar waarvan het advies bindend blijft de mogelijkheid gegeven worden beroep aan te tekenen onder meer wanneer het bindend advies niet gevolgd wordt.

B. In fine van § 3 de woorden „of de gemachtigde ambtenaar” bijvoegen.

VERANTWOORDING

Dit is het gevolg van de wijziging van artikel 24 § 1. Trouwens het beroep ingesteld door de gemachtigde ambtenaar zal in het algemeen tot doel hebben de gevolgen van het negeren van zijn ongunstig advies te bestrijden.

Artikel 26

In § 3 na de woorden „en elke belanghebbende” de woorden „en, in het geval voorzien door artikel 26, §2 door het college van burgemeester en schepenen ” invoegen.

Artikel 27

In § 1 de woorden „tenzij door de verandering de inrichting van de tweede of derde klasse naar de eerste overgaat” weglaten.

VERANTWOORDING

Is het gevolg van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording.

Artikel 28

Een § 3 toevoegen luidend als volgt :

„§ 3. Het verval wordt aan de aanvrager betekend.

Wanneer toepassing gemaakt werd van artikel 5 heeft dit verval niet voor gevolg dat ook de bouwvergunning vervallen is, mits de aanvrager binnen de 3 maand na de betekening van het verval een bouwvergunning aanvraagt bij het College van Burgemeester en Schepenen, dit zoals voorzien in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw.

De aanvraag wordt onderworpen en dit uitsluitend aan de procedure en regelen van voornoemde wet.”

VERANTWOORDING

Het artikel 28 van het ontwerp van decreet voorziet een volledige rechteloosheid in geval van het vervallen van de vergunning die tevens als bouwvergunning geldt. Wanneer het gebouw waarin de niet meer vergunde inrichting huist niet meer gedekt is door een bouwvergunning dient de overheid normaal de afbraak van het gebouw te vervolgen.

Welnu, dit gebouw is wellicht goed bruikbaar voor een ander doeleinde, of een andere inrichting.

Artikel 29

A. In het eerste lid van § 2 na de woorden „voor de inrichtingen van” het woord „eerste” invoegen.

B. Het tweede lid van § 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Is het gevolg van de stelling ingenomen in de algemene verantwoording.

Artikel 31

A. In § 1 na de woorden „de stopzetting van de activiteiten” de woorden „en van de bouwwerken” invoegen.

B. In § 1 na de woorden „de toestellen” de woorden „de werkplaatsen en werven” invoegen.

C. In § 2 na de woorden „vaststelt dat de inrichting van” de woorden „de eerste” invoegen vóór de woorden „de tweede of de derde klasse”.

D. § 3 weglaten.

VERANTWOORDING

Dit in overeenstemming met de stelling verdedigd in de algemene verantwoording.

Artikel 36

Een § 4 (nieuw) invoegen luidend als volgt :

„§ 4. De schorsing of de opheffing van de vergunning evenals de beslissing in beroep genomen worden aan de aanvrager betekend. Wanneer toepassing gemaakt werd van artikel 5 heeft de schorsing of het verval niet voor gevolg dat de bouwvergunning vervallen is, mits de aanvrager binnen de 3 maand na de betekening van de eindbeslissing, een aanvraag richt tot het bevoegd College van Burgemeester en Schepenen strekkende tot het be-

komen van een bouwvergunning zoals voorzien in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw.

Deze aanvraag wordt onderworpen en dit uitsluitend aan de procedure en de regelen voorzien in de voornoemde wet van 29 maart 1962. ”

VERANTWOORDING

De motivering is dezelfde als bij het amendement op artikel 28.

Artikel 37

Een derde lid toevoegen luidend als volgt :

„ Wanneer toepassing gemaakt werd van artikel 5 is de procedure voorzien in artikel 28, § 3 toepasselijk. ”

Artikel 39

Een § 4 toevoegen luidend als volgt :

„ § 4. Wanneer toepassing gemaakt werd van artikel 5 kan de rechter eveneens maatregelen voorzien in artikel 6.5 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw toepassen voor zover ook de bouwvergunning vervallen is. ”

Artikel 43

Aan dit artikel een derde lid toevoegen luidend als volgt :

„ Wanneer toepassing gemaakt werd van artikel 5 is de vergunning voor wat het gebouw betreft van onbeperkte duur, tenzij toepassing gemaakt werd van artikel 44, § 3 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw. ”

VERANTWOORDING

Dit past in het kader van de stelling verdedigd in de algemene verantwoording. Bovendien mag men zich afvragen wie in Vlaanderen nog fabrieksgebouwen oprichten zal wanneer het hem bekend is dat deze gevaar lopen na 20 jaar te moeten afgebroken worden.

Artikel 44

Een tweede lid toevoegen luidend als volgt :

„ Bouwvergunningen verleend vóór de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig voor de termijn voorzien in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw. ”

VERANTWOORDING

Zelfde opmerking als voor artikel 43.

Artikel 45

**De woorden „voor die klasse” vervangen door de woorden
“krachtens dit decreet”.**

A. CLAES
